

Μοναχός Γαλακτίων Ηλίας (1882-1946)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Άγνωστες μορφές του Μοναχισμού

Ο π. Γαλακτίων προερχόταν από το χωριό Ηλιπυρίγκ του νόμου Νεάμτς. Από μικρός κοντά στους γονείς του ασχολείτο με την βοσκή των ζώων, διότι απ' αυτά ζούσαν.

Όταν μεγάλωσε, υπηρέτησε στον στρατό και κατόπιν γνωρίστηκε με τον φημισμένο μοναχό

Αθανάσιο Παβαλούκα, ο οποίος είχε πάει στην μονή Νεάμτς μαζί με τον αδελφό του και τα 300 πρόβατά τους. Με την δική του συμβουλή και ο τσομπάνης Γεώργιος, όπως λεγόταν στο βάπτισμά του, άφησε τα πάντα και επήγε για μοναχός στην Συχαστρία. Εκεί μετά από λίγο διάστημα εκάρη μοναχός με το νέο όνομα Γαλακτίων. Το μοναστήρι του έδωσε το διακόνημα που είχε και στον κόσμο. Έτσι μέχρι τον θάνατό του, επί 25 περίπου χρόνια, ήτο ο τσομπάνης των προβάτων της Μονής του.

Δεν έτρωγε παρά μόνο όταν θα ετελείωνε τον μοναχικό του κανόνα, που ήτο η ανάγνωση του Ψαλτηρίου και η Παράκλησις της Θεοτόκου. Τετάρτη και Παρασκευή έτρωγε μετά την δύση του ήλιου. Όταν ο βοηθός του τον ερώτησε, του απήντησε:

-Αδελφέ μου Κωστάκε, άκουσε τι μου είπε ο π. Αθανάσιος από την μονή Νεάμτς. Κάποτε ένας άγιος είδε και μετέφεραν ένα νεκρόν στον τάφο, ενώ εμπρός και πίσω τον συνώδευαν δύο ωραίοι άγγελοι. Ο άγιος τους ερώτησε: Ποιοι είσθε, και του απήντησαν: «Εγώ ονομάζομαι Τετάρτη και εγώ Παρασκευή! Ήλθαμε εδώ με την εντολή του Κυρίου να βοηθήσουμε αυτήν την ψυχή, διότι σε όλη την ζωή της ενήστευε αυτές τις δύο ημέρες.

Γι' αυτό κι εγώ δεν έτρωγα αυτές τις ημέρες, για να βοηθήσουν και μένα η αγία Τετάρτη και η αγία Παρασκευή στην ώρα του θανάτου μου.

Εάν περνούσε κάποιος από το μαντρί, ο μοναχός έστελνε τον δόκιμο Κωστάκη να τον καλέσει για να φάγουν μαζί. Έλεγε ότι τα πρόβατα είναι πηγή πλούτου και, εάν δεν δίνουμε, αυτή η πηγή θα στερεύσει. Όταν προσφέρουμε στους άλλους ελεημοσύνη, διατηρεί και τα πρόβατά μας ο Θεός υγιεινά και παραγωγικά. Και να μη εξετάζουμε πού δίνουμε, και έτσι η ευλογία του Κυρίου μας θα είναι μαζί μας.

Ο π. Γαλακτίων ήτο ο πτωχότερος μοναχός της Μονής του. Είχε μόνο μία στολή, μία πρόβεια και μερικά εσώρουχα.

-Γιατί δεν φτιάχνεις και συ μερικά ακόμη καλά ρούχα, πάτερ Γαλακτίων; τον ερώτησαν οι αδελφοί.

-Εξομολογήθηκα σ' ένα ερημίτη και μου είπε: «πάτερ Γαλακτίων, να έχεις τόση περιουσία, όση μπορείς να την μεταφέρης στην πλάτη, όταν χρειασθή να μεταφερθής από τον ένα τόπο στον άλλο». Κατόπιν μου είπε ακόμη: «Να μην αφήνης ποτέ τον κανόνα των μετανοιών, να λέγης συνεχώς την ευχή του Ιησού και να είσαι με όλους ειρηνικός, πριν από την δύσι του ηλίου. Εάν θα τα φύλαξης αυτά. θα σου χαρίση ο Θεός την σωτηρία».

Άλλοτε ο π. Γαλακτίων συνάντησε στο δάσος ένα ερημίτη και τον ερώτησε πότε θα τελειώση αυτός κόσμος και εκείνος του είπε: «όταν δεν θα υπάρχη μονοπάτι από τον ένα γείτονα στον άλλον».

Το φθινόπωρο του 1946, μετά από 30 χρόνια υπακοής, ο π. Γαλακτίων τραυματίσθηκε σοβαρά στο πόδι. Εξάπλωσε στο κρεβάτι και το πόδι του έπαθε μόλυνσι. Εκείνες τις ημέρες έμαθε ότι απέθανε ο μοναχός Ναζάριος. Τότε είπε ο π. Γαλακτίων στον Γέροντα της Μονής:

-Σας παρακαλώ, να μη διαβάσετε. Γέροντα, δύο φορές την ακολουθία της κηδείας. Αύριο το βράδυ, ώρα έξι, φεύγω κι εγώ απ' αυτή την ζωή. Να μας διαβάσετε μία φορά και τους δύο. Και πράγματι ο καλός αυτός στρατιώτης του Χριστού, όπως προείπε, κοιμήθη την επομένη το βράδυ. Είχε συμπληρώσει 64 χρόνια ζωής του στον κόσμο αυτόν.

Όσοι τον ε γνώρισαν σ' αυτή την ζωή, τον ενθυμούνται για εκείνον τον σπουδαίο λόγο που έλεγε πάντοτε: «Η αγάπη με την αδελφοσύνη, φέρουν πολύ πλούτο στον μοναχό».

[Οσιακές Μορφές του Ρουμάνικου Μοναχισμού](#)

Εκδόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη"

Πηγή: impantokratoros.gr